

<https://printo.it/pediatric-rheumatology/LV/intro>

Sistēmas Sarkanā Vilvēde

Versija 2016

5. PIELIKUMS 2. Neonatālais lupus

Neonatālais lupus ir reti sastopama augļa un jaundzimušā slimība, ko izraisa specifiskās mātes auto-antiviēlas, kas, šķērso placentu. Specifiskās antiēviēlas, kas saistītas ar neonatālo lupus, pazīstamas kā anti-Ro un anti-La antiēviēlas. Tās sastopamas apmēram vienai trešdaļai pacientu ar SSV, bet daudzām sievietēm, kurām ir šīs antiēviēlas, nepiedzimst bērni ar neonatālo lupus. No otras puses, neonatālais lupus var tikt novērsts mātes pēcnācējiem, kuri neslimo ar SSV. Neonatālais lupus ir atšķirīgs no SSV. Vairumā gadījumu, neonatālā lupus simptomi spontāni pazūd 3 līdz 6 mēnešu vecumā, neatstājot sekas. Visbiežākais simptoms ir izsitumi, kas parādās pāris dienas pēc piedzimšanas, īpaši pie saskares ar saules gaismu. Neonatālā lupus izsitumi ir pārejoši un parasti izzūd bez rētu veidošanās. Otrs visbiežākais simptoms ir izmaiņas asins ainā, tās reti ir nopietnas un pārmaiņām ir tendence izzust pāris nedēļu laikā bez ārstēšanas. Ļoti reti novērojama ir speciāla sirds ritma traucējumu forma, kas pazīstama kā iedzimta sirds blokāde. Šajā gadījumā bērnam ir patoloģiski lēns pulss. Šī patoloģija ir paliekoša un bieži to diagnosticē starp 15. un 25. grūtniecības nedēļu, izmeklējot augļa sirdi ar ultraskaņu. Dažos gadījumos ir iespējams ārstēt slimību vēl nedzimušam bērnam. Pēc piedzimšanas daudziem bērniem ar iedzimtu sirds blokādi ir nepieciešama sirds stimulatora implantācija. Ja sievietei jau ir viens bērns ar iedzimtu sirds blokādi, risks piedzimt vēl vienam ar šādu problēmu ir 10 - 15%. Bērni ar neonatālo lupus aug un attīstās normāli. Viņiem ir maza iespēja, ka tālākajā dzīvē varētu attīstīties SSV.